

Arrest

nr. 219 636 van 10 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 maart 2019.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van verzoeker zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 202 211 van 10 april 2018.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde zijn tweede verzoek niet-ontvankelijk wegens gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Hij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming deels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Hij verklaarde dat zijn vorige problemen nog steeds bestaan. Voorts gaf hij aan dat hij in België lid is van het Tamil Coordinating Committee (TCC) en dat hij deelnam aan activiteiten en manifestaties georganiseerd door het TCC in België. Gezien informatie over deze activiteiten en manifestaties op het internet werd geplaatst, zou dit zichtbaar zijn voor de Sri Lankaanse autoriteiten en zou hij bij terugkeer naar zijn land problemen krijgen met de autoriteiten.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker volgende documenten neer: kopieën van drie foto's van zijn deelname aan de Freedom Fighters Remembrance Day en aan manifestaties, een kopie van een foto op de Facebookpagina van het TCC waarop hij te zien is, een kopie van een brief van het TCC ter bevestiging van zijn lidmaatschap en een kopie van zijn lidkaart van het TCC.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere

weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Verzoeker stelt dat: "De raadsman van verzoeker vroeg het administratief dossier reeds op bij het CGVS, maar mocht dit tot op heden niet bekomen." De Raad merkt op dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de raadsman van verzoeker het administratief dossier zou hebben opgevraagd bij het CGVS. Bij het verzoekschrift wordt bovendien ook geen document gevoegd waaruit dit eventueel wel zou blijken.

Verzoeker stelt dat hij niet eerder melding maakte van zijn politieke activiteiten in België net omwille van represailles, die hij vreest vanwege de Sri Lankaanse autoriteiten. Verzoeker zijn voorgaande uitleg biedt geen verschoning voor het feit dat hij tijdens zijn vorige verzoeken niets heeft vermeld omtrent zijn politieke activiteiten in België. De Raad wijst dienaangaande op de vaststellingen uit de bestreden beslissing: "Vooreerst wijst het CGVS er op dat noch u, noch uw advocaat in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming enige melding maakten van een vrees voor vervolging in Sri Lanka ten gevolge van uw activiteiten in de Tamilgemeenschap in België. Volgens de verklaringen bij uw huidige verzoek zou u al sinds u in België bent actief zijn (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16). U verklaarde echter bij uw eerste verzoek dat u niet politiek actief was sinds uw aankomst in België (CGVS gehoorverslag d.d. 09/10/2017, p. 8). Bovendien lieten zowel u als uw advocaat na hierover ook maar iets te melden tijdens de beroepsprocedure in het kader van uw eerste verzoek. Ook bij uw tweede verzoek om internationale bescherming, waarvan uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaats had op 8 augustus 2018, minder dan twee maanden voor u uw huidige verzoek indiende, maakte u geen enkele melding van uw activiteiten binnen de Tamilgemeenschap in België. Dat u deze activiteiten geheel onvermeld liet tijdens uw vorige verzoeken wekt dan ook al sterk de indruk dat deze niet wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Sri Lanka of dat uw lidmaatschap van een veel recentere datum is en dus enkel in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming werd aangegaan.

Verder kon ook vastgesteld worden dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Het CGVS ziet aldus geenszins in hoe uw beweemde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou

lopen. U toont geenszins aan dat hiervoor enige reden tot bezorgdheid was." Verzoeker werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

Door algemeen te stellen dat de Sri Lankaanse autoriteiten een opstand en hergroepering van LTTE vrees, en dat het dan ook niet ondenkbaar is dat zij de Facebook pagina's en sociale media in het oog houden om over deze "heropstand" te waken, weerlegt noch ontkracht hij de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent zijn bewering dat zijn activiteiten in België op het internet zouden zijn gepubliceerd en zichtbaar zouden zijn voor de regering: "Volgens uw verklaringen zou u bij terugkeer naar uw land problemen kennen met de autoriteiten omdat uw activiteiten in België op het internet gepubliceerd werden en dus zichtbaar zijn voor de regering. Dit is echter louter een veronderstelling uwentwege die u op geen enkele wijze staft; nergens toont u concreet aan dat de autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België. Met betrekking tot de door u neergelegde documenten merkt het CGVS vooreerst op dat twee van de door u neergelegde foto's, met name de foto waarop u een kaars aansteekt en de foto met vermelding "received on 26 July 2017", reeds werden neergelegd door u ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming en reeds besproken werden door het CGVS en de RvV in het kader van uw eerste verzoek. Dat u nu enige duiding geeft bij deze foto's en de andere neergelegde foto's, met name dat één foto een bewijs is van uw deelname aan de Freedom Fighters Remembrance Day en de andere van uw deelname aan diverse manifestaties, volstaat niet om uw vrees voor vervolging in Sri Lanka aan te tonen. Zo zijn verscheidene van de door u neergelegde foto's slechts afdrukken van foto's waaruit helemaal niet afgeleid kan worden dat ze effectief gepubliceerd zijn op het internet. Voorts ben u op verschillende foto's niet of nauwelijks herkenbaar. Met betrekking tot de afdruk van een Facebookpagina met een video, het enige door u neergelegde document waarvan vaststaat dat het publiek zichtbaar is op het internet, dient opgemerkt te worden dat uw naam niet vermeld wordt en dat u niet "getagd" bent. U blijkt zelfs niet te weten op welke Facebookpagina deze video werd gepubliceerd, u zegt immers dat het de Facebookpagina van TCC is terwijl uit de afdruk blijkt dat het de pagina van ILC Tamil Radio betreft. Voorts wekken de foto's die u nu neerlegt in het licht van de eerder gedane vaststellingen een gesolliciteerde indruk."

Verzoeker betwist en bekritiseert, doch weerlegt noch ontkracht de vaststellingen omtrent de brief en zijn lidkaart: "Met betrekking tot de brief van het TCC in België en uw lidkaart van het TCC dient vooreerst opgemerkt te worden dat beide documenten slechts kopieën zijn, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert, gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Er lijkt overigens effectief gebruik gemaakt te zijn van knip- en plakwerk bij het opstellen van de brief: zo zijn vreemd genoeg uw naam en de datum van uw lidmaatschap in de brief van het TCC in een ander lettertype en een andere kleur dan de rest van tekst van de brief. Bovendien is de brief niet ondertekend, wat de authenticiteit ervan verder ondermijnt. Bijgevolg tonen deze documenten geenszins uw deelname aan activiteiten noch uw lidmaatschap van het TCC aan."

Een verwijzing naar de algemene situatie in Sri Lanka en artikels/rapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan wordt toegekend, wijst de Raad er op dat de bestreden beslissing wordt genomen in overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarbij de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoeker aangebrachte nieuwe elementen werden in het licht van beide artikelen onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekers kritiek in het verzoekschrift dat "Men laat na de veiligheidssituatie in Sri Lanka en vooral dan de situatie met betrekking tot LTTE leden/sympathisanten grondig te onderzoeken!", mist feitelijke grondslag en ernst.

In de bestreden beslissing wordt immers in dit verband het volgende (vast)gesteld: "Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet

dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Noch uit de informatie van het Commissariaat-generaal opgenomen in het administratief dossier, noch uit de geciteerde informatie uit zijn verzoekschrift, blijkt dat er actueel voor burgers in Sri Lanka een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 14 februari 2019, legt verzoekende partij de originelen neer van de stukken en de aanvullende nota die zij heeft gefaxt. Verzoekende partij licht toe dat de lidkaart van de TCC, de brief en de foto's aantonen dat zij nog steeds actief is voor de Tamil-gemeenschap in België. Zij wijst er op dat zij 'refugié surplace' is aangezien zij heeft deelgenomen aan betogingen en demonstraties en deze 'bekendheid' haar in de problemen zal brengen bij terugkeer. Verzoekende partij stelt nog dat haar

vrees evident is en zij voegt daar nog aan toe dat zij het administratief dossier had gevraagd en deze nooit heeft ontvangen.

4.2.1. Wat betreft de beweerde deelname van verzoekende partij aan demonstraties en activiteiten binnen de Tamilgemeenschap in België, wijst de Raad erop dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Indien de vreemdeling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie moet met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en de vreemdeling moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in het geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004).

Met betrekking tot verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) geldt een bijzondere bewijslast. Enerzijds moet verzoekende partij een uitgebreid, gedetailleerd en coherent relaas brengen van de redenen waarom zij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot haar achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen en anderzijds zal de beslissende instantie met een grotere dan normale gestrengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen. Indien een asielzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging (zie UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004, Procedural aspects) ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene (standpunt UNHCR geciteerd in: United Kingdom, Court of Appeal, *Danian versus Secretary of State for the Home Department*, 28 oktober 1999, IJRL, 2000, 650-651).

Dient vooreerst opgemerkt dat de vaststelling dat verzoekende partij haar voorgehouden activiteiten voor de Tamilgemeenschap in België geheel onvermeld liet tijdens haar vorige verzoeken, erop wijst dat zij geen gegronde vrees voor vervolging koestert noch dat zij reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Sri Lanka of dat haar lidmaatschap van een veel recentere datum is en dus enkel in het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd aangegaan.

Verzoekende partij volhardt dat zij heeft deelgenomen aan demonstraties en legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer samen met een kleurenkopie van haar lidkaart van het TCC, een brief van het TCC d.d. 3 april 2019 en een aantal in kleur afgeprinte foto's.

Wat betreft de lidkaart, stelt de Raad vast dat verzoekende partij hiervan nog steeds enkel een kopie, ditmaal in kleur, bijbrengt. Ook de brief van het TCC betreft geen origineel document daar dit, gelet op de povere kwaliteit van het logo en de tekst, een ingescande en uitvergroete afbeelding betreft. Bovendien is deze brief behept met slechte grammatica, spelling en zinsbouw. De Raad hecht dan ook geen geloof aan de authenticiteit van deze brief. Bijgevolg tonen deze documenten geenszins verzoekende partij haar deelname aan de activiteiten noch haar lidmaatschap van het TCC aan.

Wat betreft de door verzoekende partij neergelegde foto's, stelt de Raad vast dat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoekende daadwerkelijk heeft deelgenomen aan activiteiten van het TCC. Op één foto, wat luidens de erop vermelde tekst tijdens een betoging zou zijn genomen, wordt verzoekende partij aangeduid doch gezien de aangeduide persoon een masker draagt, kan dit bezwaarlijk de aanwezigheid van verzoekende partij tijdens deze beweerde betoging aantonen. Bovendien betreffen dit slechts afdrucken van foto's waaruit helemaal niet afgeleid kan worden dat ze effectief gepubliceerd zijn op het internet en bijgevolg zichtbaar zijn voor de Sri Lankaanse regering.

Voor zover zou kunnen worden aangenomen dat verzoekende partij haar beweerde activiteiten voor de Tamilgemeenschap in België aannemelijk maakt, toont zij derhalve niet aan dat de Sri Lankaanse autoriteiten kennis zouden hebben van deze activiteiten of haar deelname aan de beweerde betogingen tegen de Sri Lankaanse regering, laat staan dat verzoekende partij hierom gevisieerd wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten of moet vrezen voor vervolging. Deze vaststelling klemmt des te meer gezien in

het verleden vastgesteld werd dat verzoekende partij voor haar komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van haar lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten de handelingen van verzoekende partij niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van haar beweerde acties in en vanuit België. De Raad treedt derhalve het CGVS bij waar deze stelt dat niet kan worden ingezien hoe de beweerde activiteiten van verzoekende partij in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit haar in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

4.2.2. Waar verzoekende partij opmerkt dat zij het administratief dossier had gevraagd en deze nooit heeft ontvangen, herneemt de Raad dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de raadsman van verzoekende partij het administratief dossier zou hebben opgevraagd bij het CGVS. Noch bij het verzoekschrift noch ter terechtzitting wordt bovendien een document bijgebracht waaruit dit eventueel wel zou blijken.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS